

Kaipausta kauniin Karjalan maan

© Karoliina Veijo

Am G Am Am G Am

Am G Am G Am

1. Kaipausta kauniin Karja-lan maan Versoo sielus-sa sa-laa sie-lu,

4. Am G Am F G Am

Karjalan nii-fyil-te pa-laa ta-laan sin-ne mi-na-kin

Am G Am G Am

2. Lois-ke aa-van laa-to-kan soi. Kei-nun la-neilla va-lon. Laine

Am G Am F G Am A

rantaamme vie, koti-ta-lon, ta-n tu-tun vie-tä enään.

Am G Am G Am

3. Tuu-len lem-peys niuksiini köy Kampaa le-til-te vil-jän letti-

Am G Am

veh-nähen tuoksuu ja hil-jän hil-ja lau-loi haa-veil-ien.

Am

KERTO: Koi-vu-naat, kalke lehmänkelto-jon. Tuoksuu kesä, on rau-ha.

G

Liek-ku-mä-ki, nauru lei-kit lapsuu-den, lie-huu tuu-les-sa pu-nä-mus-ta

Am F G Am F

nauha, vä-rit Karja-lan tummia on, mutta sielussa

F G Am F G Am

lois-taa va-lo au-rin-son. pa-laansinne mi-na-kin

F G Am

palaan sinne mi-na-kin palaan sinne mi-na-kin.